

(המשך מעמוד 11)

מכ"י, שבאו למקום דרך הרחובות דיזנגוף ושד' נורדאו. שרשרת השוטרים, שעלו על המפגינים במיפרם, עצרו אותם בכניסה לרחבה. ללא התנגדות התכוננו השוטרים בשלטים נגד פאולס, לא התנגדו לקריאות של המפגינים. הם לא התנגדו ברצינות גם כשקבוצת המפגינים החליטה להמשיך ברכבה למרכז הרחבה מול הלונות בית המלון. תגובתם היחידה של השוטרים היתה מתן הסברים על מילוי תפקידם ועל האיסור המוחלט להתקרבות המפגינים לביתימלון עצמו.

בעת בה נמשכו החיכוכים, פתחו המפגינים בשירת התקווה, ומשמר השוטרים עבר מיד לעמידת דום. אחרי התקווה המשיכו המפגינים בשירת הימנון הפרטיונים האנטי-נאצי.

באותה שעה ממש יצא השגריר הגרמני, בלחית שני פקידיו, לבריכת-השחיה של המלון, כשהוא לבוש בחלוקי-רחצה לבן. בבריכת-השחיה לא היה איש מאורחי בית המלון, פרט לשוטרים ולבלשים בלבד או רחי, שסגרו את כל הכניסות.

★ ★ ★

הפגנת השיא

ק למחרת התקיימה בתל-אביב ההפגנה ההמונית הראשונה, שאורגנה עליידי חרות בכיכר הרבט סמואל.

היה זה בסיום היום הראשון של פעילותו הדיפלומטית של רולף פאולס בימינו בישראל. באותו בוקר יצא השגריר במכוניתו השהורה מתל-אביב לירושלים, כדי למסור במשרד-החוץ את העתקי כתב-ההאמנה. בלחית פקידים בכירים של משרד החוץ ביקר בהר הזכרון ובמוזיאון של יד ושם. קצין הורמאכט לשעבר התרגש למראה תמונות הפיתרון הסופי של הבעיה היהודית.

בשעה 7.00 בערב, כאשר התאספו כחמשת אלפים איש ברחבת ככר הרבט סמואל, כשהם מצויידים בשלטים „אושחין“, „טרב-לינקה“, „מאידנק“, „ברגן-בלזן“ — סיים כבר השגריר את יום-עבודתו וחזר לדירתו הזמנית.

מנחם בגין נאם בפני המתאספים ביצרת את אחד מנאומו הטובים ביותר. כשדמעות בעיניו, הזכיר מנהיג תנועת החרות את מליון וחצי הילדים היהודיים, שנדחפו לתאי-הגזים עליידי חברי-לשעבר של רולף פאולס. בקול דרמטי האשים בגין את ממשלת-ישראל בבגידה בזכרון ששת מיליון הנטבחים, והאשים את ראש הממשלה בבגידה באינטרסים של עם ישראל.

הנאום הנרגש חישמל את המשתתפים שהתאספו למול הנואם. היתה דרושה רק קריאה אחת של המנהיג, כדי שכל חמשת האלפים האלה יורמו דרך רחוב הירקון למלון שרתון, ישברו את כל מחסומי המשטרה ויעמידו בסכנה את חלונות-הראחה של המלון המפואר, שקיבל לתוכו את שגרירות גרמניה.

אך קריאה כזאת לא הושמעה. במקומה קרא בגין לתומכיו להפגין בהפגנת דומיה, במסלול שאושר עליידי המשטרה: דרך רחוב פינסקר ודיזנגוף, עד לשדרות קרן קיימת. אלא שגם נגד רצונם של המארגנים פעל הרגש של הנואם המחשמל. כש הגיעו ראשי ההפגנה לחסומי-המשטרה, שניקו את המשך רחוב דיזנגוף וצד שמאל של שדרות קרן-קיימת, קרה דבר בלתי-צפוי מראש. כאלף צעירים, רוב-רובם משכונות תל-אביב הדרומיות, פרצו דרך החסומים, ובקריאות „לשרתון“ המשיכו בריצה. לא עזרו כל המאמצים של מנהיגי חרות לעצור את המתפרצים.

אך המשטרה היתה מהירה יותר מהמפגינים. כשהגיעו כאלף איש למלון שרתון, הם נתקלו בשרשרת השוטרים. בלחץ עצום הצליחו המפגינים להגיע כמעט מול בית המלון, כשנגדם, באיום שקט, עמדו מאות שוטרים, ומאחריהם אורחי בית-המלון. „איך אתם יכולים לגור יחד איתנו תחת גג אחד?!“ צעק בהיסטריה אחד מהמפגינים. „איך אתם לא מתביישים!“ צעק השני. „לנו האפרים זה כואב, ואתם האשכנזים...“

את התשובה האופיינית ביותר לשאלות המפגינים, נתן איש הנהלת אירגון הנכים נפגעי הנאצים לכתב העולם הזה: „ממשלת ישראל לא מבטיחה לקורבנות מחנות-הריכוז, שאיבדו את בריאותם, את התנאים האלמנטריים לקיום אנושי. אנחנו חיים מן ההקצבות שאנחנו מקבלים משלטונות גרמניה. חובתנו לשמור על יחסים טובים עם הגרמנים בגלל האינטרסים הפרטיים שלנו.“

תענוג של גלוח

אמרי לו בוקר טוב עם פרמה שרפ

פרמה שרפ עשה את הגילוח לתענוג. כי פרמה שרפ מיוצר בתהליך חדש מפלדת — אלחלד בריטית.

מספר גילוחים פי שלוש מכל סכין רגיל אחר. הוא מחליק, הוא רך. הוא נותן הרגשה נפלאה. הוא עושה את הבוקר לבוקר טוב.

5 סכינים 2.00 ל"י, בחמיסה פלסטית ארוזה בצלופן עם תא מיוחד לסכינים משומשים

פֶרְמָה-שֶרֶפֿ יִשְרָאֵל בַּע"מ

המפיץ בישראל: פ. י. היימן ושות', רחוב יבנה 18 • טל. 612502 • תל-אביב.

שחם לבינכון אילון

גימנסיה ריאלית

ההרשמה לשנת הלימודים תשכ"ו לכיתות ט', י', יא, יב

תיכון עיוני במגמות **הוגוניסמית וריאלית** | תיכון טקצועי במגמות **רדיואלקסרוניקה, מלויזה, שרמוס * מכנאות** (כנין * מכונות * ארכיטקטורה)

כולל הכנה לבחינות הבגרות הנערכות מטעם משרד החינוך מורים אקדמאים * כיתות בוקר * שכר לימוד מודרג * סטיפנדרות פרטים והרשמה בשעות 9-1 בבוקר, 5-8 בערב ז"א. רחוב אלנבי 19 • ת"א, רחוב סמולנסקין 7 פינת בן-יהודה 90